

РЕШЕНИЕ

№ 4828

гр. София, 03.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Златева, като разглежда дело номер **4894** по описа за **2011** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Д. Д. Д., чрез адв. Л. срещу решение № 67 от 03.11.2010 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 13 състав по нахд № 10083/2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 35545 от 31.05.2010 г., издадено от зам. началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв., на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП за нарушение по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

В касационната жалба се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение на първоинстанционния съд, като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Касаторът моли съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство не изразява становище и не взема участие в производството.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Т. К. Р. – свидетел – очевидец при съставяне на АУАН, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

По делото е установено, че на 02.05.2010 г. около 08,40 ч. Д. Д. управлявал лек автомобил „А. Р.“, с рег. [рег.номер на МПС] по бул. Ц. шосе в посока на движение изход С.. На автомобила не бил поставен винетен стикер по чл. 10, ал. 2 от Закона по пътищата, какъвто водачът не бил заплатил.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Настоящият съдебен състав не споделя мотивите на районния съдия относно доказателствената сила на АУАН. Разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е приложима в съдебното производство и АУАН няма презумптивна доказателствена сила в съдебното производство, поради което въззивният съд следва да изследва обстоятелствата, посочени в акта и да събере всички посочени от страните доказателства. В този смисъл е и Постановление № 10 от 28.IX.1973 г., Пленум на ВС, като съгласно т. 7 отразените в акта за констатиране на административното нарушение фактически констатации не се считат за установени до доказване на противното и затова административнонаказателното обвинение следва да се установи с допустимите от закона доказателства. Районният съд е събрал и обсъдил писмените и гласни доказателства, относими за пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Събрал е и обсъдил гласни доказателства – свидетелските показания на свидетеля – очевидец, който при предявяването му на АУАН е заявил, че го е подписал и установеното с него отговаря на истината. Съдът е изложил подробни мотиви относно събраните гласни и писмени доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

По съществото на спора, СРС правилно е установил, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушението по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП, съгласно който движението на определените в Закона за пътищата /ЗП/ пътни превозни средства по републиканските пътища се извършва след заплащане на винетна такса по реда на чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП. Неоснователни са възраженията, че по делото не е доказано по безспорен начин мястото на извършване на нарушението. Разпитаният от районния съд свидетел – очевидец на нарушението е заявил, че на бул. Ц. шосе, непосредствено след пътния възел с Околовръстния път, в посока изход от С. на 100 м. след този възел има табела Д 25, която сочи, че се изисква винетен стикер. Въпреки горните си възражения, жалбоподателят не твърди, че е спрял за установяване на нарушението на място, различно от посоченото, както и че е изпълнил задължението си по чл. 139, ал. 5 ЗДвП. Не представя и доказателства в тази насока. Поради това, законосъобразно му е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП /в приложимата редакция/.

Законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че при съставяне на акта и

издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяната на последното. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Направените в тази връзка възражения в касационната жалба са неоснователни.

Водим от горното, Административен съд София- град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 67 от 03.11.2010 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 13 състав по нахд № 10083/2010 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.